

26 stycznia 2011. Komentarz ojca Jacka Salija

Hbr 10,11-18

Hbr 10,11-18

Każdy kapłan Starego Przymierza staje codziennie do wykonywania swej służby, wiele razy te same składając ofiary, które żadną miarą nie mogą zgładzić grzechów. Ten przeciwnie, złożwszy raz na zawsze jedną ofiarę za grzechy, zasiadł po prawicy Boga, oczekując tylko, aż nieprzyjaciele Jego staną się podnóżkiem nóg Jego. Jedną bowiem ofiarą udoskonalili na wieki tych, którzy są uświęceni. Daje nam zaś świadectwo Duch Święty, skoro powiedział: Takie jest przymierze, które zawrę z nimi w owych dniach, mówi Pan: dając prawa moje w ich serca, także w umyśle ich wypiszę je. A grzechów ich oraz ich nieprawości więcej już wspominać nie będę. Gdzie zaś jest ich odpuszczenie, tam już więcej nie zachodzi potrzeba ofiary za grzechy.

Ps 110,1-4

REFREN: Jesteś kapłanem tak jak Melchizedek

Rzekł Pan do Pana mego: „Siądź po mojej prawicy,
aż uczynię Twych wrogów podnóżkiem stóp Twoich”.
Pan rozciągnie moc Twego berła z Syjonu:
„Panuj wśród swych nieprzyjaciół.

Przy Tobie panowanie w dniu twojego triumfu,
w blasku świętości,
z łona jutrzynki zrodziłem Cię jak rosę”.
Pan przysiągł i nie będzie żałował:
„Tyś jest kapłanem na wieki na wzór Melchizedeka”.

Ziarnem jest słowo Boże, a siewcą jest Chrystus, każdy, kto Go znajdzie,
będzie żył na wieki.

Ewangelia: Mk 4,1-20

Jezus znowu zaczął nauczać nad jeziorem i bardzo wielki tłum ludzi
zebrał się przy Nim. Dlatego wszedł do łodzi i usiadł w niej /pozostając/
na jeziorze, a cały lud stał na brzegu jeziora. Uczył ich wiele w
przypowieściach i mówił im w swojej nauce: Słuchajcie: Oto siewca
wyszedł siał. A gdy siał, jedno padło na drogę; i przyleciały ptaki, i
wydziobały je. Inne padło na miejsce skaliste, gdzie nie miało wiele

ziemi, i wnet wzeszło, bo nie było głęboko w glebie. Lecz po wschodzie słońca przypaliło się i nie mając korzenia, uschło. Inne znów padło między ciernie, a ciernie wybijały i zagłuszyły je, tak że nie wydało owocu. Inne w końcu padły na ziemię żyzną, wzeszły, wyrosły i wydały plon: trzydziestokrotny, sześćdziesięciokrotny i stokrotny. I dodał: Kto ma uszy do słuchania, niechaj słucha. A gdy był sam, pytali Go ci, którzy przy Nim byli, razem z Dwunastoma, o przypowieść. On im odrzekł: Wam dana jest tajemnica królestwa Bożego, dla tych zaś, którzy są poza wami, wszystko dzieje się w przypowieściach, aby patrzyli oczami, a nie widzieli, słuchali uszami, a nie rozumieli, żeby się nie nawrócili i nie była im wydana /tajemnica/. I mówił im: Nie rozumiecie tej przypowieści? Jakże zrozumiecie inne przypowieści? Siewca siewca słowo. A oto są ci /posiani/ na drodze: u nich się siewca słowo, a skoro je usłyszą, zaraz przychodzi szatan i porywa słowo zasiane w nich. Podobnie na miejscach skalistych posiani są ci, którzy, gdy usłyszą słowo, natychmiast przyjmują je z radością, lecz nie mają w sobie korzenia i są niestali. Gdy potem przyjdzie ucisk lub prześladowanie z powodu słowa, zaraz się załamują. Są inni, którzy są zasiani między ciernie: to są ci, którzy słuchają wprawdzie słowa, lecz troski tego świata, ułuda bogactwa i inne żądze wciskają się i zagłuszają słowo, tak że zostaje bezowocne. W końcu na ziemię żyzną zostali posiani ci, którzy słuchają słowa, przyjmują je i wydają owoc: trzydziestokrotny, sześćdziesięciokrotny i stokrotny.

A gdy był sam, pytali Go ci, którzy przy Nim byli razem z Dwunastoma, o przypowieści.

Przygotowując się do dzisiejszego słowa, znalazłem w Ewangelii św. Marka siedem innych miejsc, w których podkreślono, że uczniowie słuchali Pana Jezusa i patrzyli na Jego czyny, a tego nie rozumieli. Na przykład kiedy Pan Jezus uciszył burzę na morzu, zapisuje Ewangelista, że ogarnęło ich tym większe zdumienie, że nie zrozumieli sensu rozmnożenia chleba: "serce ich było bowiem skamieniałe" (6,52). Z kolei kiedy Pan Jezus zapowiadał swoją śmierć i zmartwychwstanie, oni nie tylko nie zrozumieli Jego słów, ale bali się Go pytać o wyjaśnienie. W dzisiejszej Ewangelii uczniowie, kiedy nie zrozumieli przypowieści o siewcy, przynajmniej poprosili swojego Mistrza o to, żeby ją im wyjaśnił. W ogóle to, że czasem nie rozumiemy nauki Pana Jezusa - to jest normalne, jesteśmy tylko grzesznikami. Chodzi jednak o to, żebyśmy nauczyli się prosić wtedy Pana Jezusa o wyjaśnienie - a takie pytania On chętnie wyjaśnia, jeżeli zadajemy Mu je w modlitwie, sercem kochającym i pragnącym pełnić Jego wolę.

Ewangelista podkreśla, że Pan Jezus wyjaśniał uczniom swoją naukę wtedy, gdy przychodzili do domu. Domem Bożym jest Kościół. Trzeba wejść do Kościoła i wsłuchiwać się, jak rozbrzmiewa on słowem Bożym - wtedy najłatwiej usłyszeć, jak Pan Jezus wyjaśnia swoją naukę.

Intrygujące słowa wypowiedział Pan Jezus, kiedy uczniowie poprosili Go o wyjaśnienie przypowieści. Powiedział im tak: "Wam dana jest tajemnica Królestwa Bożego, dla tych zaś, którzy są poza wami, wszystko dzieje się w przypowieściach, aby patrzyli oczami, a nie widzieli, słuchali uszami, a nie rozumieli i żeby się nie nawrócili". Otóż jeśli w tych słowach Pana Jezusa słyszysz, że to On umyślnie przekazuje swoją naukę w taki sposób, żeby ludzie Go nie rozumieli, znaczy to, że również ty słuchasz Go, a nie rozumiesz.

A przecież sens tych słów jest oczywisty. Nauki Pana Jezusa nikt nie zrozumie poprzez zwyczajne słuchanie. Owszem, poprzez słuchanie ona do nas przychodzi. Ale żeby ją zrozumieć, trzeba wejść w modlitewną zażyłość z Panem Jezusem. Dopiero wtedy nauka Ewangelii odsłania przed nami swoją niesamowitą nowość i prawdziwość, i głębię.

o. Jacek Salij